

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C111 – CUL15**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 4 februari 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de financiering voor het onderhoud van cultuurhuizen	3
Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de verminderde opbrengsten en werkingsmiddelen van de Landcommanderij Alden Biesen	6
Vraag om uitleg van de heer Lieven Dehandschutter tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de veiling van 'De Vier Elementen' van Jan Brueghel II	9
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de uitvoering van het Participatiedecreet	14
BIJLAGEN	
Bijlage bij de vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de uitvoering van het Participatiedecreet	22

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Waarnemend voorzitter: de heer Bart Caron, ondervoorzitter

Vraag om uitleg van mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de financiering voor het onderhoud van cultuurhuizen

De voorzitter: Mevrouw Godderis heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck: Voorzitter, minister, het Concertgebouw Brugge is een kunstenhuis dat een goede werking kent, stijgende toeschouwersaantallen en voorstellingen die vaak volzet zijn. Voor de werking ontvangt het van de Vlaamse overheid elk jaar een subsidie van 2,6 miljoen euro. Toch slaakt de vzw Concertgebouw een noodkreet wat de financieringskosten voor de infrastructuur van het gebouw betreft.

Naast het gewone onderhoud van het gebouw, dient de vzw ook in te staan voor andere kosten zoals verzekeringen, onroerende voorheffing, successierechten en andere fiscale rechten. Deze hoge kosten lopen momenteel op tot 750.000 euro per jaar en worden betaald uit eigen middelen die onder meer gehaald worden uit privésponsoring. Vandaag ontvangt de vzw Concertgebouw geen financieringssubsidies voor deze infrastructuurkosten.

Met de verwachte slijtage van het gebouw in het vooruitzicht zal dit bedrag blijven oplopen en dreigt de financiering van het infrastructuuronderhoud de werking in het gedrang te brengen. Het Concertgebouw geldt als een belangrijk baken van het cultureel leven in de provincie West-Vlaanderen, en zijn uitstraling strekt tot ver buiten de landsgrenzen. Daarom zou het betreuenswaardig zijn dat de werking op deze wijze in het gedrang komt. De totstandkoming van het Concertgebouw liep niet van een leien dakje, maar nu het er staat, moeten we er als Vlaamse overheid op een verantwoorde manier mee omgaan.

Ik weet dat het beleid zo is uitgestippeld dat er geen infrastructuursubsidies kunnen worden toegekend aan gebouwen die geen eigendom zijn van de Vlaamse overheid, maar misschien zijn er andere mogelijkheden. In het verleden zijn er bijvoorbeeld pogingen geweest om dit eigendomsprobleem op te lossen.

Minister, bent u op de hoogte van de hoog oplopende kosten van het Concertgebouw Brugge? Erkent u het belang van dit gebouw voor de provincie West-Vlaanderen en bij uitbreiding voor Vlaanderen? Kunt u acties ondernemen om de stijgende druk op de werkingssubsidies van het Concertgebouw Brugge tegen te gaan? Zal de Vlaamse Regering onderzoeken of een overname van het gebouw of een deelname in de eigendomsstructuur in deze regeerperiode tot de mogelijkheden behoort?

Het gebouw is nu eigendom van de vzw Concertgebouw, het is een rechtspersoon waaraan stad en provincie deelnemen. Bent u van plan om over deze problematiek te overleggen met de stad Brugge en de provincie West-Vlaanderen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: U weet dat de Vlaamse overheid altijd al een belangrijke partner is geweest voor het Concertgebouw Brugge. Ik ben effectief op de hoogte van de kosten die specifiek verbonden zijn aan het gebouw, onder meer de kosten voor onderhoud en herstellingen die u zelf aanhaalt.

Jaarlijks werd hiervoor een voorziening aangelegd. In 2006 werd beslist om deze voorziening niet meer aan te leggen en de bestaande voorziening te annuleren. Dit zorgde ervoor dat men geen buffer meer had om herstellingskosten op te vangen. Om die reden werd in 2007 opnieuw een voorziening aangelegd van 124.000 euro. Die werd verder opgebouwd in 2008 tot 484.614,55 euro, waarvan 268.372,84 euro provisie voor de uitzonderlijke exploitatiegebonden kosten van het gebouw.

Het is ook belangrijk te vermelden dat de stad Brugge midden 2008 beslist heeft om het lopende investeringskrediet gelijk aan de nog niet door kapitaalsubsidies gedekte bouwkost, over te nemen van de vzw Concertgebouw Brugge. Door deze operatie is de historische bouwkost vanaf 2008 volledig gedekt door de kapitaalsubsidies. Hieraan werd door de stad Brugge de voorwaarde gekoppeld dat minstens 50 percent van de uitgespaarde leninglast moet worden aangewend om de provisie voor gebouwkosten verder op te bouwen. De jaarlijkse kosten voor het onderhoud blijven hoog, maar ik wil erop wijzen dat de financiering van het Concertgebouw grotendeels gebeurde via kapitaalsubsidies waarvan de Vlaamse overheid een significant deel voor haar rekening nam. Dan heb ik het over afgerond 22 miljoen euro op een investeringsbedrag van ongeveer 41 miljoen euro.

Uiteraard erken ik het belang van dit gebouw, niet alleen voor de provincie West-Vlaanderen, maar ook voor geheel Vlaanderen en ook daarbuiten. Het gebouw wordt trouwens geprezen voor zijn opmerkelijke architectuur en schitterende akoestiek. Het gebouw staat vermeld in tal van publicaties en komt voor op de lijst die werd opgesteld door een schare van internationale critici die wereldwijd 1000 gebouwen selecteerden onder de noemer 'you must see before you die'. U bent bevoorrecht om uit de omgeving te komen.

Uit een publieksonderzoek blijkt dat in 2007 ongeveer 73 percent van de bezoekers van het Concertgebouw uit West-Vlaanderen afkomstig was, waarvan 37 percent uit groot Brugge, en verder 13 percent uit Oost-Vlaanderen kwam. Via een communicatieplan wil het Concertgebouw zich in de toekomst sterker focussen op een geografische uitbreiding. Men denkt daarbij aan Zeeuws-Vlaanderen, Wallonië, Noord-Frankrijk en uiteraard het internationale toerisme in de stad Brugge. Het aantal toeschouwers kent een heel positieve evolutie. In 2007 waren er dat 150.000 en in 2008 spreken we over 166.000 bezoekers.

Op de vraag of ik acties kan ondernemen om de stijgende druk op de werkingssubsidies tegen te gaan, moet ik antwoorden dat we momenteel binnen de krappe budgettaire context weinig ruimte hebben voor bijkomende ondersteuningsmaatregelen. Het beschikbare budget voor subsidies voor culturele instellingen staat, zoals alle budgetten in de Vlaamse begroting, onder druk. Ik kan wel meedelen dat in het kader van het Kunstendecreet 2,6 miljoen euro werd toegekend voor het werkingsjaar 2010. Daarnaast is er nog steeds de vraag van het Concertgebouw Brugge om erkend te worden als 'grote instelling', een erkenning die door de vorige minister letterlijk in het vooruitzicht was gesteld bij het sluiten van de beheersovereenkomst in 2007. U weet dat ik de intentie heb om het begrip 'grote instelling' te evalueren en na te gaan welke richting we daarmee uitgaan. We hebben dat hier al besproken naar aanleiding van de bespreking van mijn beleidsnota. Als we die oefening doen, moeten we het Concertgebouw zeker meenemen.

Een overname van het gebouw of een soort participatie in de eigendomsstructuur behoort niet onmiddellijk tot de prioriteiten van de Vlaamse Regering.

Het gebouw is inderdaad eigendom van de vzw Concertgebouw Brugge waarbij de stad Brugge op 21 juni 2002 bij notariële akte een recht van opstal verleend heeft aan de vzw voor een termijn van 50 jaar en die eindigt op 15 september 2049. Jaarlijks betaalt de vzw Concertgebouw Brugge aan de stad een opstalrecht van 1 euro. Ik ben er mij van bewust dat de stad Brugge en de provincie West-Vlaanderen belangrijke partners zijn in het verhaal van het Concertgebouw. Het is dan ook logisch dat er onderling overleg is en dat er naar oplossingen wordt gezocht voor de infrastructuurproblematiek die zich stelt. Er zijn trouwens al een aantal contacten geweest om te zien welke richting dit verder uit gaat.

De voorzitter: Mevrouw Godderis heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck: Minister, ik dank u voor uw uitleg en uw bezorgdheid. Het zou heel spijtig zijn mocht de florerende werking daardoor in het gedrang komen voor West-Vlaanderen en voor heel Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik ondersteun de bekommernis van mijn collega. Ik vind het antwoord van de minister een degelijk antwoord.

Laten we eerlijk zijn met elkaar: het is een dossier waarvan vele mensen al jaren twijfelen of we dat helemaal in de familie van de grote Vlaamse club moeten opnemen, we in ereklasse moeten spelen en er de juiste financiering tegenover plaatsen, ofwel dat het hangt op de rand van de reguliere kunsteninstellingen zoals in het Kunstendecreet gevat. Die spanning is van de eerste dag aanwezig geweest, en dat heeft te maken met het feit dat het initiatief is uitgegaan niet van de Vlaamse overheid, maar van de lokale overheid. Dat heeft ervoor gezorgd dat er een andere relatie bestaat. DeSingel is een Vlaamse culturele instelling, die op initiatief van de Vlaamse overheid tot stand is gekomen. Hier is een structuur waarbij de stad een initiatief nam om een groot complex neer te zetten en waarbij de Vlaamse overheid destijds meteen mee heeft gefinancierd. Dat was een significant bedrag, in die tijd was 41 miljoen euro voor een cultureel gebouw een grote som geld, beste collega, laat ons daar eerlijk in zijn. Toen al was er discussie over de latere invulling en financiering van het project.

Ik wil er eerlijk in zijn: ik zie het graag, ik vind het een pracht van een project en instelling. Het is heel moeilijk om te situeren wat we moeten doen, waar we moeten landen, waar we moeten in voorzien. Ik heb er mee voor geijverd dat de subsidie voor het Concertgebouw zo hoog mogelijk zou zijn. Als ik me niet vergis, hebben we hiermee in de muzieksector en in het Kunstendecreet de beste en hoogst gesubsidieerde instelling van Vlaanderen.

Uiteraard is dat niet zoals deSingel. Maar die grote Vlaamse instelling is misschien ook niet de eeuwige reddingsboei. De AB is ook een grote instelling, maar die heeft wel minder subsidie dan het Concertgebouw in Brugge. Alles is relatief. We hebben nu toch geen geld. Misschien is het goed om na te denken over welke structuur en welke doorgroei-mogelijkheden er zijn. Laat ons minstens afspreken dat dit niveau kan worden behouden. Vanaf dag één heb ik altijd gezegd dat de verantwoordelijkheid van onze eigen provincie en van het lokale bestuur ook telt, omdat ze initiatiefnemer waren. Wat dit betreft, kunnen wij zelf ook een tandje bijsteken.

Alles kan beter, maar de Vlaamse Gemeenschap doet al veel inspanningen. Als de minister er morgen 1 miljoen euro bijlegt, dan zal ik niet tegenstemmen. Het lokale bestuur, de provincie en de stad Brugge moeten misschien toch eens nadenken, als ze een parel aan hun kroon willen, of ze niet wat meer moeten betalen voor die kroon.

De heer Philippe De Coene: Ik heb even grote sympathie voor de hardware als voor de software: op beide vlakken zijn de verdiensten heel groot. Zij die vroeger wilden dat dit een lokaal verhaal was, zijn dezelfde mensen die willen dat dit nu een Vlaams verhaal wordt. In 2002 mocht het geen Vlaams verhaal zijn, het moest een lokaal verhaal zijn. Het maakte deel uit van een bepaalde strategie.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Uit de verschillende reacties blijkt dat dit grondig moet worden bekeken, dat dit geen uitgemaakte zaak is. De geschiedenis is er en ook de andere grote instellingen zijn gaandeweg gegroeid. Tijdens de discussie over de beleidsnota heb ik aangegeven dat we misschien toch eens enkele objectieve criteria moeten opstellen, of uitkijken hoe we daar verder in Vlaanderen mee omgaan. Misschien moet er wat meer geografische spreiding van die grote instellingen komen. Al die zaken nemen we op in de evaluatie.

Het is goed dat we visitatiecommissies hebben. De vraag van het Concertgebouw van Brugge nemen we zeker op in de discussie, maar ik ga er niet op vooruitlopen. Er is bezorgdheid, maar we kennen die, en we kennen ook de verzuchtingen.

De voorzitter: We zullen deze kwestie nog even aanraken tijdens de regeling van de werkzaamheden, omdat er, al dan niet toevallig, een vraag is om een contact te hebben met de genoemde instelling.

Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de verminderde opbrengsten en werkingsmiddelen van de Landcommanderij Alden Biesen

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Voorzitter, zoals aangekondigd wil ik hier twee inleidende bedenkingen maken. Ten eerste dank ik u en de voorzitter van dit parlement dat we als nederig parlamentslid deze vraag om uitleg mogen stellen. Het is met een groot gevoel van dankbaarheid dat we hier in onze parlementaire democratie het woord mogen voeren.

Ten tweede wil ik verwijzen naar mijn schriftelijke vraag die u hebt gekregen, en vraag ik aan de voorzitter om deze schriftelijke vraag, die de aanleiding is voor deze vraag om uitleg, mee op te nemen in het verslag. Ik wil in één zin zeggen waarover het gaat. Alden Biesen is een cultureel centrum van de Vlaamse Gemeenschap, dat in grote mate werkt met middelen dat het zelf ophoest. In de begroting was dat 740.000 euro. In de uitvoering 2008 was dat 720.000 euro. Ongeveer twee derden van de uitgaven worden gedekt door eigen inkomsten. De inkomsten verminderen doordat er belangrijke verbouwingen plaatsvinden. Toch is er een inlevering van 20 procent op de dotatie voor de Dienst met Afzonderlijk Beheer (DAB) Alden Biesen.

Minister, hoe moet dat verder? Op basis waarvan is die vermindering van werkingsmiddelen berekend? Is het mogelijk om die te herzien in de loop van het budgettaire jaar 2010? Waarom moet Alden Biesen meer inleveren in vergelijking met andere projecten? Is er eventueel een overbruggingsdotatie mogelijk?

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Als Limburger en inwoner van Bilzen wil ik me aansluiten bij deze vraag om uitleg. Het klinkt misschien als een lokale aangelegenheid, maar Alden Biesen heeft toch wel een internationale uitstraling. De vragen gaan over de renovatie en de werkingsmiddelen. We moeten die twee zaken scheiden. Voor de renovatie komen de middelen uit het budget van minister Bourgeois. Daar gaat het toch over 3,8 miljoen euro. De werkingsmiddelen worden lineair verminderd.

De vraag van de heer Sauwens impliceert dat Alden Biesen meer moet besparen dan andere instellingen. Zo had ik het niet begrepen, maar misschien kan de minister dat verduidelijken. De vraag van de heer Sauwens suggereert dat de manier van toewijzing van werkingsmiddelen kan worden herzien. Daar wil ik toch het aandachtspunt bijvoegen dat, als men dit zou doen voor Alden Biesen – die regeling is ook toegepast voor de VDAB en De Lijn –, dan moet men in het achterhoofd houden dat dit grote implicaties zal hebben op de financiële toestand. We weten allemaal hoe die is.

Ik heb in aansluiting daarop nog enkele vragen over de financiële situatie en de mogelijke overbruggingskredieten.

De renovatiewerken werden al in 2005 gepland. Dit wordt nu uitgevoerd op één jaar tijd. Dat is goed: korte periode, korte pijn. In de privé legt men om de moeilijke periode te overbruggen op voorhand reserves aan wanneer men grote werken plant. Is dat hier niet gebeurd? Is het niet mogelijk die reserves te behouden?

Tijdens de begrotingsbesprekingen was hierover ook al discussie. Minister, u zei toen: “Teneinde in 2010 een minimale kwaliteitsvolle werking bij de instelling te vrijwaren, zal bij de begrotingscontrole 2010 geëvalueerd worden in hoeverre hiertoe bijkomende middelen zullen worden vrijgemaakt.” Op basis van welke elementen zult u evalueren of er bijkomende

middelen nodig zijn? Zult u bekijken of het management alle nodige inspanningen heeft gedaan om dat inkomstenverlies te beperken, of zult u daarvoor andere criteria gebruiken?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik zal op mijn beurt zeer nederig tot u spreken, gelet op het feit dat ik een West-Vlaming ben. Mijn voorzitter, een groot cultuurkenner, is ook van West-Vlaanderen en het siert hem dat hij deze vraag niet als van lokaal belang kwalificeert maar als van nationaal belang. Dat is een zeer goed punt.

De voorzitter: Tot en met Kerstmis waren we zeer streng, maar sindsdien hebben we het licht zien dagen. Wij zullen de kampioenen worden van het aantal vragen. Wij zullen alle records breken. Ik roep u dus op om uzelf uit te putten. Al dan niet met mondelinge of schriftelijke verslaggeving. (*Gelach*)

De heer Bart Caron: Deze ironische intro alleen maar om te zeggen dat het dossier van Alden Biesen door de Vlaamse Gemeenschap al vele jaren werd onderschat. De potentie van de site en het project Alden Biesen is veel groter dan wat er vandaag kan uitkomen. Dat heeft te maken met hetzelfde fenomeen dat ook Brugge treft: het perifere van dergelijke dossiers leidt ertoe dat de overheid vaak de mogelijkheden van het project onderschat.

Ik ben dikwijls in Alden Biesen geweest. Ik ken het dus goed. Het ligt op een fantastisch mooie plek. Het is een parel.

Minister, dit is een goede vraag van de heer Sauwens. Maar ik zou graag hebben dat u in de komende jaren ook eens nadenkt over de positie van onze grote Vlaamse instellingen. Ik zei dat al in het kader van de beleidsnota die u opmaakte. Alden Biesen is misschien geen grote instelling, maar het is er wel een met een grote potentie. Het is nooit gelukt om die potentie ten volle te ontwikkelen. Er kan meer worden uitgehaald, en wij moeten dat dan ook doen. De ligging bij het drielandpunt, de historische context tot en met de kruistochten en de hele riddersgeschiedenis van Vlaanderen, de artistieke potenties van de plek, de verblijfsmogelijkheden ter plekke, maar ook in de directe omgeving: er zijn veel mogelijkheden. Het is een dossier dat Bilzen zwaar moet overstijgen. Het moet in de aanpak veel meer importantie krijgen. Daarom moet er eens met de directie en de mensen daar een grote denkoefening gebeuren over het profiel van dat huis, zoals dat de voorbije jaren ook is gebeurd met het kasteel van Gaasbeek. Daar werd ook een hernieuwde visie ontwikkeld.

Geef toe dat ik mij sympathiek maak door hier als West-Vlaming te pleiten voor een Limburgs dossier.

Zelfs een aantal van de originele sporen mogen terugkeren. Er is niet alleen de historische achtergrond, het gebouw heeft ook een wordingsgeschiedenis in de sociaal-culturele sfeer in Vlaanderen. Ook daar zijn veel mogelijkheden. Ik roep u op, minister, om, daarom niet vandaag maar dan toch tijdens deze legislatuur, met veel actoren daar minstens een soort oefening te doen om uit te maken hoe dat verder kan worden ontwikkeld: landschappelijk, architecturaal, artistiek en sociaal-cultureel.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Sauwens, we hebben deze discussie inderdaad uitvoerig gevoerd naar aanleiding van de bespreking van de begroting. Er worden hier een aantal zaken op een hoopje gegooid. Ten eerste is er de begroting zelf. Daar zijn de afspraken die werden gemaakt bij de start van deze regering om te besparen lineair-objectief toegepast. Ten tweede wordt in de marge gevraagd naar de consequenties van de werken. Ten derde is er het pleidooi van de heer Caron, die zegt dat het een eigen instelling is en dat we daarover een visie moeten ontwikkelen. Dat zijn drie verschillende discussies.

Mijnheer Sauwens, u stelde enkele vragen over de begroting en over de manier waarop de middelen werden verrekend. Wij hebben ons gebaseerd op de initiële begroting van 2009. We zijn daar heel consequent in geweest. We hebben alles toegepast zoals afgesproken. Dat is

ook de bedoeling: dat je het regeerakkoord, zoals het is goedgekeurd door het parlement, toepast.

Wij hebben voor alle gelijkaardige instellingen de besparingen berekend op de ESR-uitgaven van hun volledige begroting. Wat wil dat zeggen? Op lonen is 2,5 percent bespaard en wat de ESR 12 of ESR 74 betreft of de werkingskosten en investeringen, spreken we over 5 percent. De besparingen werden dus niet berekend op de dotatie, maar op de volledige begroting. U vraagt waarom Alden Biesen meer moet inleveren dan andere projecten. Lineair klopt deze analyse, maar het is conform de afspraken die toen zijn gemaakt.

De vele eigen inkomsten van Alden Biesen leiden ertoe dat die ook meer loonuitgaven en werkingskosten heeft. De besparing bedraagt 51.000 euro of 17,96 percent. Bij andere instellingen is dat ongeveer 5 percent. En de codes waren ook zo expliciet afgesproken bij de start van deze regering. Ik ben er mij van bewust dat deze besparing zwaar weegt en in combinatie met uitzonderlijke omstandigheden die de werking extra belasten, het geheel zwaar aankomt. Ik heb de logica van de afspraken gewoon doorgetrokken.

Er hebben al gesprekken plaatsgevonden zowel met het agentschap als met de directie van Alden Biesen. Ik heb mij al geëngageerd om bij de begrotingscontrole na te gaan hoe we deze zware klap kunnen opvangen. Dat betekent niet, mevrouw Jans, dat we de werkingsmiddelen zullen herbekijken. De lineaire toepassing van de bepalingen kan inderdaad hard aankomen. Percentages van 17 percent zijn hoog. We zullen nagaan of we geen oplossingen kunnen vinden. Ik vraag wel wat geduld, want dat is geen evidente oefening.

Wat de derde vraag over de mogelijkheden voor een overbruggingskrediet betreft, zal ik deze problematiek bij de opmaak van de begrotingscontrole 2010 bespreken. Eind februari moeten de besprekingen klaar zijn, en dan zullen we zien welke oplossing er uit de bus komt.

Wat de andere bekommernissen over de aan gang zijnde werken betreft, heb ik vastgesteld dat een en ander kan worden vermeden. Bij het opmaken van dossiers over herstelling- of instandhoudingwerken worden heel wat kosten niet in rekening gebracht. Voor de Singel had men zich niet gerealiseerd dat bij de uitbreiding van het gebouw er ook extra meubilair, verlichting en werkingskosten bijkwamen. Hetzelfde geldt voor Alden Biesen. Men renoveert, maar heeft geen rekening gehouden met de minderinkomsten omdat de locatie tijdens de werken niet verhuurd kan worden. We moeten deze fouten in de toekomst vermijden.

Wat de vraag over de eigen instellingen betreft, hebt u gelijk, mijnheer Caron. We moeten nagaan waar we met onze eigen instellingen naartoe willen. Het feit dat de percentages op deze manier worden toegepast, betekent geen waardeoordeel. We denken helemaal niet dat Alden Biesen niet goed werkt. Integendeel, Alden Biesen wordt als bijzonder positief ervaren. We moeten wel nadenken over een algemene visie voor Alden Biesen. Ik volg u volledig en we zullen deze oefening zeker maken.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Ik dank de minister voor haar antwoord. Het biedt enig perspectief. Ik hoop dat uit de evaluatie iets goeds kan groeien.

Het gaat over twee departementen die zich met de restauratie bezighouden, Gebouwen en Erfgoed. En dit probleem gaat over de exploitatie. De uitvoering van de lineaire maatregel leidt tot een aantal fouten. Ze is alleen maar aan uitgaven gerelateerd. Dat betekent dat er een dubbeleffect is.

Ik herhaal toch even dat het voor Alden Biesen om tweederde eigen inkomsten gaat. Hoeveel instellingen dekken tweederde van hun uitgaven met eigen inkomsten? De grootste bron van inkomsten is dan toevallig nog het residentiële gedeelte, en dat is dit jaar gesloten. Dat betekent een groot verlies voor een sector die met meerjarencontracten moet werken. Tentoonstellingen bijvoorbeeld worden 3 jaar op voorhand gecontracteerd. Die moeten worden afgezegd, ook eigen programmatie moet worden afgebouwd. Ik weet niet hoeveel

annulatiekosten hiermee gepaard gaan. De grote culturele manifestaties die vandaag gepland waren, krijgen ook een nul op het rekest. Dat zou bijzonder jammer zijn.

Het zou misschien goed zijn om binnen enkele maanden Alden Biesen samen eens te bezoeken. Zoals de heer Caron zegt, is Alden Biesen veel meer dan een lokale activiteit. Het is de Landcommanderij waar een twaalftal commanderijen van afhingen tot in Gemert in Noord-Brabant toe, op een half uur rijden boven Eindhoven gelegen, en in Keulen, Luik, Aken, Maastricht en tot voorbij Diest. Alden Biesen heeft enorme mogelijkheden. U hebt geen schuld aan de situatie van vandaag, maar kunt er wel op ingrijpen. Het kan best niet al te lang aanslepen.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Ik dank de minister voor haar antwoord en de bekommernis voor Alden Biesen.

Ik sluit mij aan bij het pleidooi van de heer Caron die pleitte voor een toekomstvisie voor Alden Biesen. Ik pik nog in op uw opmerking dat er op voorhand jammer genoeg geen correcte inschatting van de kosten is gebeurd, voor men aan de werken begint. Dat is een probleem dat in de toekomst moet in het oog worden gehouden.

Ik heb nog een vraag over het opbouwen van reserves. Dat punt moet in rekening worden gebracht bij de evaluatie van de fouten uit het verleden.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik heb het laatste punt niet meegenomen, maar er zijn effectief geen reserves opgebouwd, en men heeft de zaken niet vooruitziend aangepakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Lieven Dehandschutter tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de veiling van ‘De Vier Elementen’ van Jan Brueghel II

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Minister, op 20 januari heb ik u in de plenaire vergadering een actuele vraag gesteld over de veiling van ‘De vier elementen’ van Jan Brueghel II door het veilinghuis Christie’s in New York. Het ging om een kwartet van vier stukken die tot op vandaag zijn samengebleven, wat vrij uniek is.

Ik wil even een vergelijking maken met andere topstukken. Aan het retabel van de Heilige Nicolaas van de meester van de legende van de heilige Lucia waarvoor toenmalig minister Anciaux inspanningen heeft geleverd, ontbreekt nog altijd een element dat zich waarschijnlijk in Spanje bevindt. En intussen zijn hier de vier Brueghels vertrokken.

Ik was verrast met uw antwoord op mijn actuele vraag, maar toch ook hoopvol. Het was bijna een morele oproep. Er zou waarschijnlijk toch een rechtsgrond zijn om de werken hier te houden, als ze nog zich nog hier bevinden. Dat was nog niet duidelijk. Er zou een Europese regel bestaan die stelt dat schilderijen of kunstwerken die een waarde hebben van meer dan 150.000 euro, niet buiten de Europese Unie mogen worden verplaatst zonder dat daar een specifieke uitvoervergunning wordt voor afgeleverd. U hebt toen gezegd dat er op dat moment noch door de Vlaamse, noch door de Franse Gemeenschap een dergelijke vergunning werd afgeleverd of zelfs aangevraagd.

Ondertussen hebben we ook in De Morgen van zaterdag 23 januari 2010 gelezen dat de praktijk bij de koninklijke familie die ik aan de kaak heb gesteld, blijkbaar geen alleenstaand feit was. Volgens een anonieme kunstkenner die actief is in de tentoonstellingswereld,

zouden er in de jaren 80 al honderden werken door de koninklijke familie zijn verkocht zonder dat daar ooit enige ruchtbaarheid aan is gegeven. De man in kwestie zegt dat in tegenstelling tot Leopold II, die een aanzienlijke schenking heeft gedaan aan de koninklijke verzameling, Leopold III en prinses Lilian – ik overdrijf misschien een beetje – een uitverkoop hebben gehouden en tal van waardevolle werken aan de man hebben gebracht. Hij noemt onder meer werken van Valerius De Saedeleer, Emile Claus en werken van schilders van de Latemse School.

Ondertussen weten we dat de werken op woensdag 27 januari in New York werden geveild voor 1,5 miljoen euro of 2,2 miljoen dollar.

Minister, wat hebt u ondernomen sinds mijn actuele vraag van 20 januari? Welke stappen hebt u gezet nadat werd vastgesteld dat er geen vergunning was aangevraagd om deze kunstwerken buiten de Europese Unie te verplaatsen? Weet u iets over de identiteit van de koper? Is dat een particulier persoon, een of andere beleggingsinstantie, een pensioenfonds of iets dergelijks? Waar bevindt het werk zich momenteel? Is er een vooruitzicht dat het terug naar Vlaanderen, België of de Europese Unie komt, voor zover zich daar niet meer bevindt? Kunt u de informatie uit het artikel van De Morgen bevestigen? Wat kunt u doen om dergelijke betreurenswaardige en laakbare feiten te voorkomen? Hebt u al contact opgenomen met het koningshuis of de federale overheid, of bent u dat van plan? Het is essentieel dat wij zouden kunnen beschikken over een inventaris van de kunstwerken uit het koninklijk patrimonium.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer Dehandschutter, voor de werken die zouden worden geveild, hebben we de normale procedure gevolgd. We hebben advies gevraagd, en de conclusie was dat het geen topstuk was. We moeten dat meenemen. Mocht het een topstuk zijn geweest, dan zou de procedure enigszins anders zijn gelopen.

Na de actuele vraag van 20 januari 2010 heb ik heel wat verdere stappen ondernomen. Er is geen enkele uitvoervergunning verleend. Als een kunstwerk buiten de Europese Unie gaat, moet er een uitvoervergunning zijn. Het bleek dat er een Britse uitvoervergunning was. De werken zijn eerst naar Engeland gebracht waar er een uitvoervergunning is verkregen. De aanvraag voor de uitvoervergunning dateert van 7 december 2009 en is op 6 januari toegekend. Christie's, die de vergunning heeft aangevraagd, is er verkeerdelijk van uitgegaan dat het werk zich al meer dan 50 jaar in het Verenigd Koninkrijk bevond en dat het dus volledig onder de Engelse regelgeving viel. Maar dat klopt niet. Mijn administratie heeft in mijn opdracht onmiddellijk gesignaleerd aan onze Engelse collega's dat het werk zich tot voor kort in België bevond.

Christie's zag in dat het een verkeerde uitvoervergunning had en is in actie getreden. Het heeft laten weten aan de Britse collega's dat ze een vergissing gemaakt hadden en dat het werk pas in april 2009 van België naar Groot-Brittannië werd gebracht. De Britse collega's hebben de uitvoervergunning ingetrokken en adviseerden Christie's om alsnog een aanvraag bij ons te doen. Ze hebben dat ook gedaan. Het werk, dat uit de collectie van Argenteuil komt, bevindt zich dus op het grondgebied van de Franse Gemeenschap. Mijn Franstalige collega minister Laanan heeft op 27 januari 2010 de vereiste vergunning afgeleverd. Collega Laanan was van mening dat het weliswaar om een mooi werk ging, maar dat het werk niet van een dergelijke kwaliteit en zeldzaamheid was dat een uitvoerweigeringszucht opdroeg. Dezelfde redenering dus die ook wij maakten. Was het voor Vlaanderen een topstuk geweest, dan hadden wij wel ingegrepen.

'De vier elementen' van Jan Brueghel II en Frans Francken II zijn geveild op 27 januari 2010, op dezelfde dag dat de vergunning is verleend, door Christie's New York. De hamerprijs voor deze set van vier schilderijen bedroeg 2,2 miljoen dollar of 1,5 miljoen euro, lichtjes onder de schattingsprijs van Christie's. Maar de werken bleven wel samen.

Ik wil dit niet minimaliseren en ik begrijp de terechte bekommernis, maar ik wil even een vergelijking maken. Gisteren werd er nog een beeld van Giacometti geveild voor 74 miljoen euro. Dat toont wel aan dat het niet over een belangrijk topstuk gaat.

Het is mij absoluut niet bekend wie het werk verworven heeft. Ik denk dat Christie's dat zelfs niet kan vrijgeven.

Ik heb dat artikel van 23 januari gelezen. Als Vlaams minister van Cultuur kan ik besluiten om stukken uit de Koninklijke Schenking op de topstukkenlijst te plaatsen, als de stukken zich in Vlaanderen bevinden. Het beheer van de Koninklijke Schenking is wel een federale bevoegdheid. Ik heb daar een gesprek over gehad met de premier. Hij bevestigde dat we een onderscheid moeten maken tussen de Koninklijke Schenking en de privécollectie. Over het ene heeft de regering wel bevoegdheid, over het andere niet.

Het lijkt me belangrijk dat de federale collega's zorgen voor een correcte inventarisatie en opvolging van de kunstwerken die deel uitmaken van de Koninklijke Schenking. Het onderscheid tussen de Koninklijke Schenking en de privécollectie van de koninklijke familie lijkt mij nu zeer wazig. Als je vraagt wat waar hoort, dan zegt men dat het zeker privé is. Ik heb dat ook zo geformuleerd en ik zal schriftelijk bevestigen dat we er formeel op aandringen dat er een duidelijke lijst zou komen. Het zou voor iedereen goed zijn, mocht men daar meer klaarheid in scheppen.

Daarnaast wil ik de verkoop van 'De Vier Elementen' zeker opnemen in de geplande evaluatie van het Topstukkendecreet. Ik kan begrijpen dat Christie's de stukken voor zijn veilingen in New York laat samenkomen in Londen om dan van daaruit een gezamenlijk transport te realiseren. Ik begrijp evenwel niet waarom Christie's voor de werken die het uit België naar Londen haalt, niet aan de Belgische overheden om een EU-uitvoervergunning vraagt. Ik zal daarover een formeel contact hebben met Christie's België.

We kunnen uit deze analyse misschien ook iets positiefs halen. De grote belangstelling voor de lotgevallen van dit werk van Jan Brueghel II en Frans Francken II geeft aan dat er wel wordt nagedacht over ons cultureel erfgoed, om het nog meer te beschermen en te laten delen door een groot publiek. Het is ook mijn bezorgdheid, samen met jullie allemaal, om daar op een positieve manier mee om te gaan. We moeten er ons bewust van zijn dat we niet alles kunnen aankopen.

Dat was ook de filosofie van het Topstukkendecreet, met twee sporen: bevindt het werk zich wel of niet in Vlaamse handen? Dat is een goede regeling, maar we moeten nagaan of we die lijst niet moeten uitbreiden. Daarvoor zou ik wachten op de inventaris die de federale overheid maakt, over wat zich in welke handen bevindt, en of het nu een privécollectie is of niet. Dan moeten we nagaan wat voor ons echt waardevol is en wat we in die topstukkenlijst opnemen.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Minister, ik ben veel wijzer geworden en ik dank u voor de inspanningen die u de voorbije weken hebt geleverd. Over de intrinsieke artistieke waarde van het werk hebt u in de plenaire vergadering een deskundige geciteerd. De ene deskundige zegt dit, de andere zegt dat. Daarover kunnen we redetwisten, maar dat het hier vier waardevolle werken betreft, zal niemand betwijfelen. Of ze echt van topwaarde zijn, is een ander paar mouwen.

Ik betreur en klaag aan dat de Franse Gemeenschap de noodzakelijke vergunningen zeer gewillig en koningsgetrouw heeft afgeleverd. Het is nog niet duidelijk over wie van de koninklijke familie het gaat, omdat Christie's heel slordig met de administratieve en juridische formaliteiten is omgegaan.

Het onderscheid tussen wat zich in de Koninklijke Schenking bevindt en wat privécollectie is, is heel wazig. Minister, dit is een heel belangrijke uitspraak van u. We moeten dit toch

dringend uitklaren. Wie heeft wanneer de beschikbare inventarissen opgesteld? Is dat het werk van één man? We moeten daar dringend werk van maken. Misschien moeten we daarop bewarende maatregelen treffen. Moreel gezien kunnen we zeggen dat ook de privécollectie deel uitmaakt van ons gemeenschapsbezit. We moeten snel actie ondernemen om daar voor eens en voor altijd een lijn in te trekken.

De evaluatie van het Topstukkendecreet kan ik alleen maar onderschrijven, goed wetende dat dit ook geen instrument is waarmee we alles kunnen tegenhouden. Prominenten zoals de koninklijke familie of andere grote spelers in de samenleving hebben toch ook een morele plicht. Het Voka verwerft toch ook heel wat kunstwerken. We moeten die hier houden. Dat is een investering, maar ook het ter beschikking stellen van het publiek. Het minste dat de koninklijke familie had kunnen doen, is de werken ter beschikking stellen van onze musea. Schenken zou nog beter geweest zijn, maar zo veeleisend ben ik niet. Ze hebben het verpatst, en dat is heel, heel betreuenswaardig.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik wil de discussie niet openen over de vraag of de samenleving een claim moet leggen op topwerken in privébezit. Dat is een vraag die hier automatisch naar boven komt.

Minister, laten we nu eens doen alsof die werken niet van de koning zijn, maar van een andere rijke Vlaming. Zou u dan dezelfde vragen stellen? Zou u daar dezelfde claim op leggen? Als samenleving moeten we lijsten maken over wat van publieke orde is en daar voor mijn part bewarende maatregelen op leggen. Ik ben geen groot aanhanger van rijk privébezit, maar wat privé is, is van een andere orde. Als het over de koning gaat, of over de familie X of Y, het is dezelfde kwestie.

We conserveren top- en sleutelwerken uit de beeldende kunst omdat we vinden dat ze een belang hebben voor onze culturele gemeenschap. We leggen er beperkingen op omdat we vinden dat de topwerken uit onze culturele geschiedenis, uit wat kunstenaars in Vlaanderen hebben gemaakt, op de een of andere manier toegankelijk moeten zijn voor ons publiek. Dat is de achtergrond en dat is een heel goede reactie, waar ik voor 100 percent achter sta.

De wereld van de kunsten draait voor een deel op collectioneers en op kunsthandel. Dan moeten we daarover discussiëren. Is het legitiem dat er kan worden geveild? Zo niet, wat dan met de kunstenaars? Heel veel kunstenaars halen hun inkomen uit de verkoop van hun werken. Met wat Luc Tuymans doet – het weze hem gegund –, verdient hij goed zijn brood. Hij is een Vlaams topkunstenaar. Vinden we dat niet oké?

Het gaat over de spanning tussen wat privé en wat publiek is. We moeten dat in zekere mate aankopen en beschermen, maar we kunnen niet alles als gemeenschap. We moeten keuzes maken. Minister, zou u een uitvoervergunning positief hebben geadviseerd of beslist, als het een werk betrof dat zich op Vlaams grondgebied had bevonden?

De voorzitter: Die vraag moet ik weigeren omdat ze hypothetisch is en naar het beleid vraagt.

De heer Bart Caron: In zekere zin is het ook een retorische vraag. Wat is de toetssteen? Is het een sleutelwerk of een topwerk? Wat is de voorspelde uitslag?

Ik zal niet antwoorden in de plaats van de minister. Ze is vrij om daar al dan niet op in te gaan. Voorzitter, u hebt gelijk. Ik deel de basisbezorgdheid, maar we moeten er correct mee omgaan.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Mijnheer Caron, er is een verschil tussen een rijke Vlaming die hard heeft gewerkt om rijk te worden, of wiens vader hard heeft gewerkt en rijk is geworden door een erfenis, en de koning. Men zegt altijd dat die man een belangrijke functie heeft voor onze

samenleving, maar ik geloof dat niet. Hij zou hier de boel bij elkaar houden en een voorbeeld zijn. Als dat zo is, moet hij, net als wij politici, een voorbeeldfunctie hebben en dan moet hij zich daarnaar gedragen.

Los van de Koninklijke Schenking kon een groot deel van de bezittingen van het Hof dankzij de belastingbetaler worden verworven. Wij weten allemaal hoe hoog de dotatie voor de koning en zijn familie is. Daarmee worden ook wel zaken aangekocht. Als de Vlaamse Gemeenschap dan eens wat meubels uit het Koninklijk Paleis in Antwerpen in bruikleen geeft, moet er bijna worden bedreigd met juridische procedures tegen het zontje van de koning.

Er is dus iets grondig fout. Je moet die vergelijking niet maken. Je moet niet vragen hoe er zou worden gereageerd indien dit in het bezit zou zijn geweest van een rijke Vlaming, terwijl we nu wel reageren omdat het in het privébezit is van de koning. Ik vind dat een zeer manke vergelijking.

De heer Bart Caron: Ik ben een republikein. Ik vind de dotaties aan de koninklijke familie veel te uitgebreid. Ik vind ook dat er veel meer transparantie moet zijn rond het publieke eigendom van het koningshuis, of het nu gaat om kunstwerken of landbouwgronden.

Maar stel dat het nu eens niet over de koning zou gaan, maar over persoon X, die rijk geworden is in het bedrijfsleven of waar dan ook en die een grote kunstcollectie heeft opgebouwd, zou u daar dan op dezelfde manier op reageren? Ik bedoelde niets anders dan dat.

De heer Wim Wienen: Je kunt beide toch onmogelijk vergelijken? We gaan de geschiedenis toch geen oneer aandoen door te ontkennen hoe die koninklijke familie aan haar middelen is geraakt? Dat is grotendeels dankzij de samenleving hier. En wij mogen onze goede vriend Leopold II niet vergeten, die zeer rijk is geworden in Congo en dat toch niet op een manier die u zou kunnen goedkeuren, mijnheer Caron?

De voorzitter: Mijnheer Wienen, u spreekt over ‘onze goede vriend’. Zou u ons daar niet in willen betrekken? (*Gelach*)

De heer Wim Wienen: U mag ‘onze goede vriend’ schrappen uit het verslag.

Mijnheer Caron, er is toch een duidelijk verschil. De grens tussen wat privébezit is aan het Hof en wat publiek bezit is, de Koninklijke Schenking en dergelijke, is zeer vaag. Ik vind eigenlijk geen privébezit bij het Hof.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Wij moeten hier de discussie niet voeren over wat privé is en wat Koninklijke Schenking. Dat heeft weinig zin. Die discussie moet in het federale parlement worden gevoerd.

Mijnheer Caron, ik zal ook niet antwoorden op hypothetische vragen. Dat heeft geen zin. Ik wil wel meegeven dat we hier over een EU-uitvoervergunning spreken en dat daar een aantal criteria aan vastzitten. Men houdt daar geen rekening met wie er verkoopt. Dat speelt geen rol, of dat nu een privépersoon is of iemand met een hoog aanzien. Er gelden een aantal inhoudelijke criteria. Er moet ook een advies worden gegeven. Al die zaken liggen vast. Als het probleem zich voordoet, moet dat op die manier worden opgevangen. Op basis van die criteria wordt al dan niet een vergunning afgeleverd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de uitvoering van het Participatiedecreet

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, de link met de vorige vraag is snel gelegd, want als de collega's de koning zo blijven pluimen, maakt hij binnenkort deel uit van de kansengroepen van het Participatiedecreet. *(Gelach)*

De voorzitter: En dan zal de criminaliteit in Laken stijgen. *(Gelach)*

De heer Paul Delva: Minister, twee jaar geleden keurde het Vlaams Parlement het Participatiedecreet goed. Een belangrijke doelstelling van dit decreet is om een stevige partner te zijn voor kansengroepen. Dat is natuurlijk een zeer nobele doelstelling.

Voormalig minister Anciaux legde in een antwoord op mijn vraag om uitleg van bijna een jaar geleden uitgebreid uit hoe dat decreet zou functioneren: "De ontwikkeling van lokale netwerken die instaan voor de concrete financiële ondersteuning van mensen in armoede voor wat betreft hun deelname aan sport-, cultuur- en jeugdwerkactiviteiten vormt binnen het Participatiedecreet wellicht een van de meest fragiele onderdelen. De netwerken steunen op de hypothese dat er op gemeentelijk of intergemeentelijk niveau een hechte synergie kan ontstaan tussen alle actoren die concreet bij armoedebestrijding betrokken zijn, dus zowel het gemeentebestuur via zijn cultuur-, jeugd- en sportdienst, als het OCMW, maar zeker ook de particuliere spelers zoals verenigingen waar armen het woord nemen, het opbouwwerk, het welzijnswerk en anderen. Het is via een werkzame synergie binnen dit lokale netwerk, en dus via de middelen die voor deze heel concrete hulp kunnen worden verzameld, dat men de vragen van mensen en gezinnen in armoede met een financiële ondersteuning kan beantwoorden. Ik ben me daarbij bijzonder bewust dat deze hypothese erg hoge verwachtingen koestert naar alle betrokkenen: overheden en particuliere spelers, maar ook plaatselijke en Vlaamse betrokkenen."

Dat decreet werd in het Vlaams Parlement een kleine twee jaar geleden goedgekeurd. Het uitvoeringsbesluit met de praktische richtlijnen om het belangrijke hoofdstuk van het decreet over de kansengroepen uit te voeren werd op 18 juli 2008 goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Voor elke eerste oktober moeten de gemeenten hun subsidieaanvraag indienen bij de Vlaamse overheidsadministratie. Bij deze aanvraag hoort een afsprakennota waarin de lokale partners, de gemeentelijke diensten en organisaties, vastleggen waarvoor ze de subsidies zullen gebruiken.

Het is dus de bedoeling om lokale afstemming en wederzijdse bevruchting te stimuleren over de initiatieven, en dus ook de middelen die in deze context worden ingezet voor mensen in armoede. Daarom – en dat is een van de basisfilosofieën van het decreet – wordt aan de gemeenten gevraagd een bedrag in te brengen dat minstens het dubbele is van de jaarlijkse subsidie van de Vlaamse Regering. Dit bedrag kan mee worden ingebracht door de betrokken OCMW's. Deze ingebrachte middelen kunnen eveneens afkomstig zijn van subsidies van andere overheden aan de gemeente of aan het OCMW.

Het decreet benadrukt de synergie tussen deze partners als een basisvoorwaarde. De eigen financiële inbreng van de gemeente is dus niet gering. Die Vlaamse subsidie moet rechtstreeks worden besteed aan de vrijetijdsparticipatie van mensen in armoede. Maar het uitvoeringsbesluit stelt dat dit ook geldt voor het bedrag dat door de gemeente en/of het OCMW wordt ingebracht. De betrokkenheid van het OCMW, de plaatselijke armoedeverenigingen en de gemeentelijke vrijetijdsdiensten moet eveneens duidelijk tot uiting komen in deze afsprakennota.

De gemeente, het samenwerkingsverband van gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) beslist zelf in welk jaar wordt ingestapt in dit systeem. Een subsidie-

aanvraag geldt tot en met het eerste jaar van de volgende bestuursperiode. Een gemeente kan ook jaarlijks beslissen om de uitvoering van de afsprakennota vrijetijdsparticipatie stop te zetten voor de resterende beleidsperiode.

Er zijn ondertussen twee instapmomenten geweest: in 2008 en 2009. Minister, in uw antwoord op de schriftelijke vraag van mevrouw Robeyns van een drietal maanden geleden hebt u al een overzicht gegeven van de ingediende aanvragen voor 2008, met aanduiding van de afgewezen en goedgekeurde aanvragen, en van de ingediende aanvragen voor 2009. Op het ogenblik van het beantwoorden van de schriftelijke vraag had u nog geen beslissing genomen over de al dan niet goedkeuring van de aanvragen voor 2009.

In zijn antwoord op mijn vraag om uitleg van 16 oktober 2008 benadrukte voormalig minister Anciaux dat in 2009 extra inspanningen zouden worden geleverd om de gemeentebesturen warm te maken voor een instap in dit decreet.

Minister, welke aanvragen voor 2009 werden goedgekeurd? Hoe is de spreiding tussen de steden, gemeenten en provincies na twee instapmomenten? Welke – eventuele – beleidsconclusies trekt u uit deze lijst? Hoeveel trekkingsrechten vertegenwoordigen alle afsprakennota's vanaf 2010, en hoeveel zal er doorgestort worden naar Dēmos? We weten dat wat niet via afsprakennota's bij lokale spelers terechtkomt, naar Dēmos gaat. En Dēmos heeft de opdracht gekregen om de gelden zelf te besteden aan het ondersteunen van initiatieven van mensen in armoede.

Een aantal afsprakennota's werden niet aanvaard. Wat was hiervoor de reden? Worden de afgewezen gemeenten begeleid om in 2010 een nieuwe, hopelijk succesvolle aanvraag in te dienen? De trekkingsrechten van gemeenten die niet instappen in deze regeling, worden toegevoegd aan de subsidie van Dēmos, die het moet aanwenden om lokale netwerken voor vrijetijdsparticipatie op te zetten. Uit het antwoord op de schriftelijke vraag van mevrouw Franssen, heb ik vernomen dat Dēmos hiervoor sinds 1 januari 2009 een samenwerkingsovereenkomst heeft afgesloten met het Fonds Vrijetijdsparticipatie, vertegenwoordigd door Welzijnsschakels vzw. In welke gemeenten heeft het Fonds Vrijetijdsparticipatie intussen activiteiten opgezet? Hoe is de spreiding tussen de steden, gemeenten en provincies na 2 jaar?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Ik sluit mij graag aan bij de vraag van de heer Delva. Ik herhaal zijn vraag niet, maar de antwoorden op de omstandige vragen benieuwen mij ook wel.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: U vraagt me heel wat cijfergegevens. Ik heb alles meegebracht. Ik heb op 22 december 2009 de afsprakennota's voor vrijetijdsparticipatie van de volgende 18 gemeenten aanvaard: Boom, Eeklo, Haaltert, Hechtel-Eksel, Heist-op-den-Berg, Ingelmunster, Izegem, Knokke-Heist, Kortenberg, Londerzeel, Maasmechelen, Meulebeke, Oostende, Sint-Katelijne-Waver, Ternat, Wervik, Westerlo en Wijnegem.

Wat de spreiding tussen de steden, gemeenten en provincies na 2 instapmomenten betreft, stel ik de volgende spreiding per provincie vast: provincie Antwerpen 70 in totaal, 17 zijn ingestapt of 24,29 percent, Vlaams-Brabant 65 in totaal, 7 zijn ingestapt of 10,77 percent, Limburg 44 in totaal, 5 zijn ingestapt of 11,36 percent, Oost-Vlaanderen 65, 12 ingestapt, 18,46 percent, West-Vlaanderen 64, 12 ingestapt, 18,75 percent. Het totaal in Vlaanderen is 308, 53 ingestapt, 17,21 percent.

De provincie Antwerpen telt met 24 percent van de gemeenten die zijn ingestapt, procentueel het grootste aantal gemeenten met een aanvaarde afsprakennota vrijetijdsparticipatie. De provincies Oost- en West-Vlaanderen volgen met een ruime 18 percent. De provincies Limburg en Vlaams-Brabant, waar 1 op 10 gemeenten een aanvaarde afsprakennota vrijetijdsparticipatie bezit, zijn de hekkensluiters. Gemiddeld is 17 percent van de Vlaamse gemeenten ingestapt, dat is 1 op 6 gemeenten. De Vlaamse Gemeenschapscommissie

beschikt eveneens over een aanvaarde afsprakennota vrijetijdsparticipatie. 12 van de 14 centrumgemeenten zijn ingestapt. Enkel de steden Hasselt en Genk dienden tot op heden nog geen afsprakennota vrijetijdsparticipatie in.

Uw derde vraag betreft de eventuele beleidsconclusies. Het is te voorbarig om enkel op basis van deze instapcijfers conclusies te trekken. Om een duidelijk beeld te krijgen, dienen verschillende factoren mee in rekening te worden gebracht. Deze elementen zullen in de globale evaluatie van het Participatiedecreet meegenomen worden.

Over de trekkingsrechten kan ik het volgende zeggen. De tot op heden aanvaarde afsprakennota's vrijetijdsparticipatie vertegenwoordigen vanaf 2010 een totaal bedrag van 924.000 euro. Dēmos zal in 2010 532.000 euro ontvangen die ze op basis van artikel 12 van de samenwerkingsovereenkomst tussen Dēmos vzw en het Fonds Vrijetijdsparticipatie van mensen in armoede als werkingssubsidie aan het Fonds Vrijetijdsparticipatie moet doorstorten.

De afsprakennota's van Lanaken, Opwijk, Sint-Truiden en het intergemeentelijk samenwerkingsverband Kluisbergen-Zwalm werden door mij niet aanvaard omdat ze niet voldeden aan de decretale voorwaarden. Artikel 22 van het Participatiedecreet bepaalt dat de gemeente moet aantonen dat het opstellen, opvolgen en uitvoeren van de 'afsprakennota vrijetijdsparticipatie' tot stand komt via een lokaal netwerk waarbij minimaal volgende partners actief worden betrokken. Ten eerste, de gemeentelijke dienst of diensten, bevoegd voor vrije tijd; ten tweede, het OCMW; ten derde, de verenigingen van personen in armoede en andere relevante lokale organisaties die in hun werking personen in armoede als doelgroep hebben. Bij de gemeenten Lanaken en Opwijk ontbraken de verenigingen van personen in armoede en andere relevante lokale organisaties die in hun werking personen in armoede als doelgroep hebben. In Sint-Truiden werden de gemeentelijke vrijetijdsdiensten niet bij de opmaak van de afsprakennota vrijetijdsparticipatie betrokken. Het intergemeentelijk samenwerkingsverband Kluisbergen-Zwalm voldeed niet aan het decreet van 6 juli 2001 houdende intergemeentelijke samenwerking. Dit is in strijd met artikel 25 van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 betreffende de uitvoering van het Participatiedecreet van 18 januari 2008.

De afgewezen gemeenten kunnen een beroep doen op de vzw Dēmos om hen te begeleiden bij het indienen van een nieuwe afsprakennota vrijetijdsparticipatie, die uiterlijk op 1 oktober 2010 moet zijn ingediend. De gemeenten moeten hiervoor zelf het initiatief nemen en Dēmos vzw contacteren. De gemeente Lanaken heeft momenteel al een afspraak voor begeleiding met Dēmos gemaakt.

Het behoort niet tot de taak van het Fonds Vrijetijdsparticipatie om in gemeenten activiteiten op te zetten. In samenspraak met Dēmos ondersteunt het fonds mee de lokale netwerken of lokale netwerken in wording wanneer er hiervoor een vragende partij is. Hier kan het fonds enkel maar spreidingscijfers geven met betrekking tot haar basisopdracht namelijk "een systeem van financiële tegemoetkomingen ter bevordering van de participatie van mensen in armoede", zoals het staat in artikel 10 van de samenwerkingsovereenkomst. Voor 2008, toen het Participatiedecreet nog niet van kracht was, zijn er cijfers met betrekking tot de participerende organisaties. Het zijn grote lijsten. Ik heb die voor 2008 en 2009. Ik zal ze u laten overmaken, het is onbegonnen werk dat allemaal door te nemen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, ik dank u voor het omstandige antwoord. Wat opvalt na enkele jaren werking van het Participatiedecreet, is het vrij lage aantal steden en gemeenten dat is ingestapt. U hebt zelf de percentages gegeven. Ik weet wel dat er veel grote steden en redelijk grote gemeenten inzitten. Ik veronderstel dat we via die kanalen wel redelijk wat mensen in armoede kunnen bereiken.

Ik blijf wat op mijn honger zitten wat het resultaat van 2 jaar werking Participatiedecreet is. Het eerste jaar, toen er, geloof ik, 35 aanvragen zijn goedgekeurd, dachten we dat het aantal

aanvragen niet zo hoog lag omdat de steden en gemeenten zo weinig tijd hebben om hun dossier klaar te krijgen, maar dat dat wel zou verbeteren. Maar in het tweede jaar zien we dat het aantal aanvragen nog is gedaald alsook het aantal goedgekeurde aanvragen.

Zo kom ik tot mijn belangrijkste punt. Natuurlijk zijn de doelstellingen van dat hele decreet interessant en lovenswaardig en we steunen die. Maar na 2 jaar stel ik me toch serieuze vragen bij de methodiek die het decreet hanteert. Als na 2 jaar maar 17 percent van de gemeenten en steden instapt, dan kunnen we ons vragen stellen bij de complexiteit van het systeem dat is opgezet ten aanzien van de omkadering en de procedure. Ik hoor dat een aantal gemeenten hun best hadden gedaan om een nota in te dienen, maar geweigerd zijn om een aantal redenen. Die redenen zijn zeker terecht, maar het gevolg is wel dat de mensen ter plaatse die het moeilijk hebben, niet geholpen worden, ten minste niet via de inwerking-treding van een lokale afsprakennota.

Wat geweldig opvalt en waar ik absoluut een punt van wil maken, is het volgende. U stelt terecht dat vooral steden en grotere gemeenten zijn ingestapt, behalve Genk en Hasselt. Het gevolg daarvan is dat er heel veel kleinere gemeenten niet zijn ingestapt, hoewel de armoedeproblematiek daar evenzeer aanwezig is, niet wat de aantallen betreft, dat spreekt voor zich. De mensen die wel in een dergelijke situatie zijn, beleven dat even erg als mensen in grote steden, maar het Participatiedecreet blijkt hen niet of onvoldoende te bereiken. Het is mijn diepste overtuiging dat een van de sleutels om dat te begrijpen zit in de methodiek van het decreet die te veel gebruik maakt van geïnstitutionaliseerde organisaties en veel te weinig de bal in het kamp van lokale verenigingen legt. Die weten dikwijls zeer goed welke mensen het minder gemakkelijk hebben. Die lokale verenigingen worden volgens mij door het Participatiedecreet onvoldoende naar waarde geschat.

Ik meen dat het Participatiedecreet binnenkort wordt geëvalueerd. Ik denk dat het deel zal uitmaken van de evaluatie om te bekijken hoe het komt dat na 2 jaar zo weinig kleinere gemeenten, waar nochtans de armoedeproblematiek ook aanwezig is, zijn ingestapt en of we op een of andere manier daaraan tegemoet kunnen komen door een aantal dingen te wijzigen.

Dat intrigeert me fel. Ik ben een stedeling, zoals sommige collega's in de commissie. Een stad of een grote gemeente heeft eigenlijk een concurrentieel voordeel bij de inwerking-treding van het Participatiedecreet, anders kan ik dat niet verklaren. Ik denk niet dat dat de bedoeling is geweest bij de creatie van het Participatiedecreet.

Ik veronderstel dat bij de evaluatie van het decreet ook het kenniscentrum Dēmos zal worden geëvalueerd. Ik heb alle redenen om te denken dat Dēmos niet slecht functioneert, maar ik denk dat het niet slecht zou zijn dat men een globale evaluatie zou doen, met inbegrip van het kenniscentrum Dēmos, dat eigenlijk is opgericht om uitvoering te geven aan het Participatiedecreet.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, ik dank u voor uw omstandig antwoord. In tegenstelling tot de heer Delva, ben ik heel tevreden met wat u zegt, namelijk dat het voorbarig is om conclusies te trekken omdat er verschillende factoren zijn om rekening mee te houden. Het is nu het tweede jaar. Ik denk dat we nog iets meer tijd nodig hebben om te kunnen groeien wat betreft het aantal vragen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik deel oprecht de bekommernissen van mijn collega's, ook van de heer Delva. Die zijn eerlijk en juist. Waarom zijn er relatief weinig kleine gemeenten ingestapt? Daar is ook armoede. Kunnen we dat gat niet dichtrijden?

Ik deel de bekommernis van de heer Delva om het hele systeem te evalueren en te verbeteren. Het is niet eenvoudig. U verwijst naar de noodzaak om de lokale verenigingen te betrekken. Dat is net een voorwaarde voor die lokale netwerken.

Voor drie van die vijf gemeenten was dat net de reden waarom ze niet aanvaard zijn. In die gemeenten heeft men de lokale verenigingen er niet bij betrokken. Er is een probleem van precisie, van afstemming, van instrumentarium. Daar moeten we beter mee werken. Maar een van de cruciale kwesties is de verhouding met het Fonds Vrijetijds participatie. Eigenlijk trekken we twee sporen naast elkaar. Er is een spoor waarbij we via landelijke organisaties onder de vleugel van Welzijnsschakels, welzijnszorg, het Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen, tickets voor de deelname aan culturele activiteiten ter beschikking stellen. Dat doen we via de lokale groepen. Ook de lokale groepen van die verenigingen zijn niet op het platteland aanwezig. En dat is geen verwijt. Ze zijn allemaal stedelijk. Armoede is nu eenmaal dichterbij en meer zichtbaar in een stedelijke context. De bekommernis blijft echter terecht. Er is een systeem waarbij men aan mensen rechtstreeks tickets geeft. Daarnaast is er een systeem waarbij men lokale besturen motiveert om met partners in hun gemeente een plan te maken over cultuur, sport, jeugd enzovoort om kansengroepen te doen deelnemen aan cultuur.

We moeten eens goed nadenken of het nog wijs is die twee systemen naast elkaar te laten lopen. Ze interageren op een onvoldoende interessante manier met elkaar. Welzijnsschakels laat van bovenuit via de afdelingen mensen participeren. Maar die mensen wonen ook in een stad. Die groep doet ook mee aan het lokale netwerk. Dat kan zeker beter. Dat moet efficiënter, zodat er meer participanten zijn, vooral uit de kansengroepen. Die bekommernis deel ik.

Misschien moeten we radicaal kiezen voor het lokale, voor het gemeentelijke niveau en vragen dat de Welzijnsschakels van deze wereld gegarandeerd een plaats krijgen in het lokale netwerk en daar hun ding kunnen doen, waarbij de verdeelsleutel lokaal is. Ik ben er ook van overtuigd dat het instrumentarium en de criteria eenvoudiger moeten zijn, zodat ook die kleine gemeenten met, bij wijze van spreken, één combi-ambtenaar voor cultuur, jeugd en sport kunnen meedoen. Het moet een heel eenvoudig instrumentje zijn. Alleen al het overleg organiseren tussen de gemeente, het OCMW, drie of vier armoedeverenigingen enzovoort, dat is een hele boterham.

We moeten er eens over nadenken of die twee systemen op die manier naast elkaar kunnen blijven bestaan. Ik denk dat Dēmos een heel interessante rol kan spelen om te begeleiden. Ik denk dat ze dat nu ook al doen voor de lokale netwerken. Maar eigenlijk is dat ongelukkig, want de overschotten van die middelen die niet terechtkomen bij de afsprakennota's, komen bij Dēmos. Dat is geen geld voor Dēmos, maar Dēmos wordt dan verondersteld daar dingen mee te doen met hetzelfde effect. Samengevat: dat is het derde spoor. Ik denk niet dat dat goed is. We moeten de hele zaak eenvoudiger organiseren, met meer effect op het terrein. Het moet ook heel licht zijn. Dēmos kan dat begeleiden. Maar nu leiden we geld af. Op dat vlak zitten we met een probleem. Ik heb het gevoel dat we radicaal moeten pleiten voor een licht instrument, waarbij de gemeenten verantwoordelijkheid krijgen om nog meer dan vandaag met die kansengroepen aan de slag te gaan, daarbij goed begeleid door Dēmos, met praktijkvoorbeelden, een instrumentarium en een aanspreekpunt, zoals we dat ook doen met andere organisaties. Zo kunnen we zorgen voor meer participanten en een betere spreiding.

Minister, niets is heilig. Ik zou graag hebben dat u ook de bestaande lokale netwerken daarbij betreft, dat we die bevragen, dat we de mensen in het Fonds Vrijetijds participatie bevragen hoe dat loopt, dat we, zoals u zegt, niet te snel evalueren. Ik ben wel zeker dat we met het eenvoudiger maken van de procedure en van het papierwerk een snelle inhaalbeweging kunnen realiseren.

Ik had toevallig gegevens opgevraagd van die mensen. Ik hoor ook van mensen op het terrein dat de procedure vrij lastig is. Daarin moet vereenvoudigd worden bij de Vlaamse Gemeenschap.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Voorzitter, ik ben het eens met de collega's Caron, Delva en Idrissi. We kunnen ook veel wijzer worden bij de evaluatie als we bij de 83 percent andere gemeenten nagaan of ze ooit hebben overwogen om in te stappen in de mogelijkheden die het Participatiedecreet biedt. Heeft men dat ernstig bekeken? Of hebben ze dat wat lichtzinnig terzijde geschoven? Als ze dat gedaan hebben, waarom zijn ze er uiteindelijk niet toe gekomen? We hebben nu de cijfers gehoord van degene die zijn ingestapt en degene die een aanvraag hebben ingediend, maar niet in aanmerking zijn genomen. Het zou interessant zijn te weten wie geen aanvraag heeft ingediend of de zaak niet echt heeft bekeken.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, er werden enorm veel interessante dingen gezegd, ook over de aanzet tot evaluatie. Bij de discussie moeten we er ook rekening mee houden dat er in het begin wat koudwatervrees was bij de gemeenten zelf. De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) was ook niet gelukkig met de manier van werken. Ze heeft de boot wat afgehouden. Ik laat in het midden of dat terecht was. Met de cijfers die we nu hebben, is het nog wat vroeg om heel duidelijke conclusies te trekken. We moeten de oefening zeker maken of we op die manier ons doel bereiken en of er een bijsturing kan zijn. Uiteraard zal iedereen die betrokken is bij het Participatiedecreet ook ruim inspraak krijgen.

De heer Paul Delva: Ik vond dit een heel boeiende discussie. Men kan een decreet op meerdere manieren evalueren. Natuurlijk is dat decreet nog niet oud en moet er nog veel worden bewezen. Maar de gemeenten hebben de tijd gehad om dat rustig te bekijken, rustig voor te bereiden, rustig afspraken en nota's te maken. En als na 2 jaar blijkt dat slechts 17 percent instapt, en dat de helft van de aanvragen in het tweede jaar uit het eerste jaar komt, dan zijn er, ondanks het feit dat het decreet nog niet lang bestaat, toch al een aantal tendensen duidelijk.

Ik ben in ieder geval blij met de discussie en ook met de opmerkingen van de collega's. Wij zullen de discussie over dit decreet kunnen voortzetten, natuurlijk altijd opnieuw in een constructieve sfeer.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

BIJLAGEN

Bijlage bij de vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de uitvoering van het Participatiedecreet

Bijlage bij vraag 2: Hoe is de spreiding tussen de steden, gemeenten en provincies na 2 instapmomenten?

Aanvaarde afsprakennota's vrijetijdsparticipatie 2008-2009		
provincie	gemeente	trekkingsrecht
Antwerpen	ANTWERPEN*	223 951,00
	BRECHT	3 546,00
	BOOM	4 465,00
	GEEL	11 989,00
	HEIST-OP-DEN-BERG	8 314,00
	HEMIKSEM	2 060,00
	HERENTALS	5 258,00
	HERSELT	2 740,00
	LIER	7 719,00
	MECHELEN*	34 823,00
	MORTSEL	6 094,00
	SCHELLE	1 316,00
	SINT-KATELIJNE-WAVER	3 281,00
	TURNHOUT*	12 184,00
	WESTERLO	3 365,00
	WIJNEGEM	1 317,00
	WILLEBROEK	7 475,00
subtotaal	17	339 897,00
Vlaams-Brabant	DIEST	4 704,00
	KORTENBERG	2 499,00
	LEUVEN*	34 732,00
	LONDERZEEL	2 149,00
	TERNAT	2 107,00
	TIENEN	7 902,00
	VILVOORDE	9 222,00
subtotaal	7	63 315,00

Limburg	DILSEN-STOKKEM	3 436,00
	HECHTEL-EKSEL	2 372,00
	HEUSDEN-ZOLDER	6 412,00
	MAASMECHELEN	8 910,00
	MEEUWEN-GRUITRODE	1 854,00
subtotaal	5	22 984,00
Oost-Vlaanderen	AALST*	21 506,00
	EKLO	7 100,00
	ERPE-MERE	3 470,00
	GENT*	149 175,00
	GERAARDSBERGEN	8 248,00
	HAALTERT	3 449,00
	HAMME	6 489,00
	HERZELE	3 433,00
	MALDEGEM	4 840,00
	OUDENAARDE	6 461,00
	RONSE	10 127,00
	SINT-NIKLAAS*	26 461,00
subtotaal	12	250 759,00
West-Vlaanderen	BRUGGE*	31 637,00
	INGELMUNSTER	2 792,00
	IZEGEM	7 508,00
	KNOKKE-HEIST	7 749,00
	KORTRIJK*	27 583,00
	LEDEGEM	1 905,00
	MEULEBEKE	2 110,00
	OOSTENDE*	33 517,00
	OOSTKAMP	3 664,00
	ROESELARE*	19 280,00
	WAREGEM	6 567,00
	WERVIK	3 737,00
subtotaal	12	148 049,00

Brussels Hoofdstedelijk Gewest	Vlaamse Gemeenschaps-commissie*	99 000,00
subtotaal	1	99 000,00
TOTAAL	54	924 004,00

* centrumgemeente

Bijlage bij vraag 4: Hoeveel ‘trekkingsrechten’ vertegenwoordigen alle afsprakennota’s vanaf 2010?

trekkingsrecht	totaal	ingestapt	%
Antwerpen	470 159,00	339 897,00	72,29
Vlaams-Brabant	198 130,00	63 315,00	31,96
Limburg	165 723,00	22 984,00	13,87
Oost-Vlaanderen	414 665,00	250 759,00	60,47
West-Vlaanderen	302 323,00	148 049,00	48,97
Vlaanderen	1 551 000,00	825 004,00	53,19
VGC	99 000,00	99 000,00	100
Totaal	1 650 000,00	924 004,00	56,00

Bijlage bij vraag 7: In welke gemeente heeft het Fonds Vrijetijdsparticipatie activiteiten opgezet?

In 2008 ondernam het Fonds op dit vlak verschillende acties:

1. Informatie verstrekken:

- Naar de organisaties:

- Begin september is er een mailing vertrokken naar alle organisaties van het Fonds waarin de nodige informatie over de lokale netwerken werd opgenomen en met de vraag om bij hun lokale overheid te informeren of men al dan niet werk aan het maken was van een lokaal netwerk.
- Voor de educatieve medewerkers van Welzijnsschakels vzw werd een informatiemoment voorzien op 2 september 2008.
- Specifiek voor de lokale Welzijnsschakelsgroepen werden 5 informatie-momenten georganiseerd, zijnde 1 per provincie.
 - o Vlaams Brabant op 23 september 2008
 - o West Vlaanderen op 25 september 2008
 - o Limburg op 23 oktober 2008
 - o Antwerpen op 30 oktober 2008
 - o Oost Vlaanderen op 3 november 2008

- Naar de lokale overheden:
 - Het is niet de taak van het Fonds om lokale overheden te informeren, daarvoor bestaan er de geijkte kanalen.
 - Wat het Fonds wel heeft gedaan is ingaan op inkomende vragen (via telefoon en mail) van de lokale overheden. Vanaf eind augustus tot eind september zijn er zo een 40-tal vragen (telefonisch en per mail) vanuit gemeenten beantwoordt door het Fonds.

- Naar de organisaties gevestigd in een gemeente die een afsprakennota indienden:
 - Nadat het Fonds door de administratie op de hoogte werd gesteld van de gemeenten die een afsprakennota indienden, nam het contact op met de verenigingen/organisaties gevestigd in deze gemeenten. De verenigingen/organisaties kregen in de tweede helft van oktober een brief met een zeer uitgebreide toelichting over de lokale netwerken met de voor hen aangepaste lijst van vragen en antwoorden (FAQ's cfr. website Demos).

2. Contacten en suggesties als voorbereiding op de creatie van een lokaal netwerk:

- Lokale werkingen en de lokale overheid:
 - Op drie plaatsen werd door de lokale armoede – organisatie een uitgebreide werking rond de relatie cultuur – lokaal beleid opgezet. Het Fonds was telkens aanwezig bij de publieke voorstelling. De input van deze werkingen gebruikt het nu als methodieken naar andere lokale organisaties.
 - o Puurs: 10/04/08
 - o BMLIK Gent: 05/06/08
 - o PWO Wetteren: 12/11/08

- Ondersteuning lokale netwerken vrijetijdsparticipatie bij de overname van het Fonds
 - Eén van de opdrachten van de lokale netwerken vrijetijdsparticipatie is de overname van het Fonds cultuurparticipatie door het lokale netwerk/de lokale overheid. Het Fonds werd druk gesolliciteerd voor ondersteunen en begeleiding van de lokale netwerken op dit vlak.
Dit gebeurde tijdens de maand december vooral via telefoon en mail. Op drie plaatsen gebeurde dit op een lokale overlegvergadering.

- o Netwerk Gent: 27/11/08
- o Netwerk Mortsel: 11/12/08
- o Netwerk Antwerpen: 18/12/08

Acties ondernomen in 2009:

- Een overlegvergadering ism Demos vzw voor de gemeenten met een afsprakennota 2009 omtrent de relatie Fonds Vrijtijds participatie en lokale netwerken
- 5 provinciale infomomenten van Demos vzw (Hasselt, Gent, Brugge, Antwerpen en Leuven) rond de lokale netwerken vrijetijds participatie. (3/03, 23/03, 25/03, 1/4, 2/4/2009)
- Een workshop lokale netwerken ism Locus voor de aanvragers 2009. (26/11/2009)
- De praktijktafel rond kortingssystemen (20.10.2009)
- In 2009 werd opnieuw een groot deel van de ondersteuning telefonisch en via mail gerealiseerd, voornamelijk vragen van gemeentelijke overheden.
- Plaatsbezoeken waren er in het najaar 2009 in Oostkamp, Kinrooi en Olen
- Ook in 2009 werden de organisaties gevestigd in een gemeente die op 1/10/2009 een aanvraag hebben ingediend opnieuw uitgebreid geïnformeerd over de nieuwe situatie waarin zij, bij goedkeuring van de nota, terecht komen.(5.02.2009)

■